ΕΛΛΗΝΕΣ, ΨΗΦΙΣΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ!

ΨΗΦΙΣΤΕ Ε.Ρ.Ε. — ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥΣ!

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΗ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

ΜΟΝΟΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΕΜΕΙΩΣΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΕΙΣΦΟΡΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1962

ΑΝΕΚΟΥΦΙΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΤΩΧΟΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΒΑΡΥΝΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι, ἐκεῖνο ποὺ διακρίνει τὸ συγχρονισμένον κόμμα τῆς ΕΡΕ ἀπὸ τὸν συνασπισμὸν τῶν παλαιῶν κομμάτων τῆς Ε.Κ., εἶναι ἡ θετικότης τῆς πολιτικῆς της.

Καὶ ἡ ριζοσπαστικότης της, ὄχι τῶν ἐξαγγελλομένων θορυβωδῶς, ἀλλὰ τῶν ἐφαρμοζομένων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν μέτρων της. Εἰς τοῦτο ὀφείλεται καὶ ἡ ἱστορικὴ ἐπιτυχία τῆς ὁκταετοῦς διακυβερνήσεώς της. Ἡ ΕΡΕ εἶναι σύνθεσις καὶ δρᾶσις. Ἐνῶ ἡ Ε.Κ. εἶναι διάλυσις καὶ λόγια. Πρόσφατος ἀπόδειξις ἡ τελευταία πεντηκονταήμερος διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τῆς Ε.Κ. Περίοδος ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν ὡς μαύρη σελὶς φαυλοκρατικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ καὶ ἠθικῆς ἀνομαλίας.

Τὴν ΕΡΕ οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ συνοδοιπόροι τοῦ Κέντρου τὴν μισοῦν διότι διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων τοὺς ἀποσπᾶ τὴν πελατείαν, καὶ τοὺς ματαιώνει τὰ σχέδιά τους, ποὺ βασίζονται ἐπὶ τῆς ἐξαθλιώσεως τοῦ λαοῦ. Τὴν τοποθετοῦν δὲ αὐθαιρέτως εἰς τὴν «Δεξιάν». Εἶναι μωροί. Διότι ἡ ΕΡΕ ἀπέδειξε διὰ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς της ποὺ ἐφήρμοσε, μὲ πρόγραμμα καὶ συνέπειαν ἐπὶ μίαν συνεχῆ ὁκταετίαν, ὅτι εἶναι:

Πρῶτον. Τὸ μόνον συγχρονισμένον καὶ προοδευτικὸν ἑλληνικὸν κόμμα.

Δεύτερον. Ὅτι, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἶναι κεκηρυγμένη κατὰ τοῦ ἀντιπροοδευτικοῦ συντηρητισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς διαρκοῦς ἀνανεώσεως.

Τρίτον. Ὅτι εἶναι τὸ μόνον κόμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὁποῖον, ἔκαμε τὴν δημοκρατίαν πρᾶξιν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰ παλαιὰ κόμματα τῆς Ε.Κ. τὰ ὁποῖα - καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ ἱστορία τοῦ 1924 - 1936 καὶ τοῦ 1950 - 1952 - τὴν ποδοπατοῦν ὅταν δὲν τοὺς χρησιμεύει διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κομματικοῦ των συμφέροντος.

Τὴν προοδευτικότητα τῆς ΕΡΕ τὴν ἔχει ἀναμφισβητήτως ἀποδείξει ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ὑπ' αὐτῆς οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πολιτική. Μόνον ἡ ΕΡΕ ἐμείωσε τὴν φορολογίαν ὑπὲρ τῶν μικρῶν καὶ μεσαίων εἰσοδηματιῶν. Μόνον ἡ ΕΡΕ ἐνίσχυσε τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ ὑπεστήριξεν οἰκονομικῶς τὸν ἐλεύθερον συνδικαλισμόν. Ἡ μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1963 συγκρότησις καὶ λειτουργία τοῦ κοινωνικοῦ κράτους εἶναι ἔργον ἀποκλειστικὸν τῆς ΕΡΕ.

—Αἱ φορολογικαὶ διαρρυθμίσεις τῆς ΕΡΕ τοῦ 1957 καὶ τοῦ 1962. Μειώσεις καὶ καταργήσεις φόρων.

Ἡ ΕΡΕ προσανατολισμένη πάντοτε εἰς τὰς νέας οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ πρόοδος, προέβη πρῶτον τὸ 1955 καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ 1957 εἰς ριζικὰς φορολογικὰς μεταρρυθμίσεις μὲ βάσιν τὴν μείωσιν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν. Ταυτοχρόνως, εἰς τὴν καθιέρωσιν νέων ἐκπτώσεων καὶ μειώσεων. Ἐπραγματοποίησε οὕτω, τὴν πρώτην ἐλάφρυνσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους, καὶ τὴν πλήρη ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων τάξεων. Παραλλήλως ἐμείωσε τοὺς φόρους κληρονομικῶν, προικῶν, δωρεῶν καὶ ἀπήλλαξε ὁλοσχερῶς τοῦ φόρου τὰς μέχρι 200.000 δρχ. ἀγροτικὰς περιουσίας.

Τὸ 1962, ἡ ΕΡΕ, ὡς Κυβέρνησις, προέβη εἰς νέας ριζοσπαστικὰς διαρρυθμίσεις τῆς φορολογίας, ποὺ ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως σημαντικὴν κοινωνικὴν πρόοδον: Ἡ διαρρύθμισις αὕτη εἶχεν ὡς σκοπόν:

α) Τὴν δικαιοτέραν κατανομὴν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

β) Τὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους τῶν ἀσθενεστέρων εἰσοδηματιῶν καὶ τὴν μετατόπισιν τούτου εἰς τοὺς πλουσιωτέρους.

γ) Τὴν αὔξησιν ἀπὸ 2.000 εἰς 4.000 τοῦ ἀφορολογήτου ὁρίου διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ δύο πρῶτα τέκνα.

δ) Τὴν πλήρη ἀπαλλαγὴν τῶν ἐχόντων ἐτήσιον εἰσόδημα μέχρι 5.000 δραχ.

ε) Τὴν πλήρη ἀπαλλαγήν, ἐκ τοῦ τέλους ἀρδεύσεως τῶν φυσικῶν προσώπων τῶν ἀπαλλασσομένων ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

στ) Τὴν κατάργησιν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1962—63 τῆς ἐκπαιδευτικῆς εἰσφορᾶς τῶν μαθητῶν ὅλων τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ζ) Τὴν κατάργησιν τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς.

Εἰδικώτερον διὰ τῶν νέων τούτων διαρρυθμιστικῶν τῆς φορολογίας μέτρων ἐξεμηδενίσθη ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐχόντων καθαρὸν εἰσόδημα μέχρι 2.400 δραχ. ἐτησίως, καὶ ἐμειώθη κατὰ 45% ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων 30 - 135 χιλ. δραχ. ἐτησίως.

Κατηργήθη ἡ φορολογία ἐπὶ 107.000 οἰκογενειῶν μεσαίων εἰσοδηματιῶν.

Ηὐξήθη αὐτομάτως τὸ εἰσόδημα τῶν μεσαίων τάξεων.

Αἱ 460.000 δηλώσεις φόρου εἰσοδήματος, ἐμειώθησαν ἀπὸ τοῦ 1963 εἰς 220.000 περίπου.

Τὸ δημιουργηθὲν κενὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκαλύφθη ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἐτήσιον εἰσόδημα ἄνω τῶν 100.000 δραχ. καὶ τὴν ἔμμεσον φορολογίαν, ἐπὶ τῆς μπύρας καὶ τοῦ καφέ.

—Ἡ κοινωνικὴ μορφὴ τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων τῆς Ε.Ρ.Ε.

Ἡ κοινωνικὴ μορφὴ τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων τῆς ΕΡΕ ὑπὲρ τῶν πτωχοτέρων τάξεων εἶναι προφανής. Διότι:

1ον. Μειοῦνται δι' αὐτῶν οἱ συντελεσταὶ φορολογικῆς κλίμακος κατὰ ποσοστὸν 21 ἕως 100%, ἀναλόγως τοῦ ὕψους τῆς συνθέσεως τοῦ εἰσοδήματός των.

2ον. Ἐπιστρὲφονται οἱ προκαταβληθέντες κατὰ τὸ 1962 φόροι καὶ ὑπολογίζονται βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου καθωριζομένων φορολογικῶν μειώσεων. Οἱ ἐπιστραφέντες φόροι ἀνῆλθον εἰς 180 ἑκατομ. δραχ.

3ον. Διπλασιάζεται τὸ ἀφορολόγητον ὅριον οἰκογενειακῶν βαρῶν.

4ον. Ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας οἱ μὴ ὑπερβαίνοντες τὰς 5.000 δραχμὰς ἐτησίου εἰσοδήματος.

Εἰς 455 ἑκατομ. δραχ. ἀνῆλθεν ἡ ἀπώλεια ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῶν φορολογικῶν ἐλαφρύνσεων.

—Ἡ προστασία τῶν Βιοτεχνῶν ἐκ τῶν φορολογικῶν διαρρυθμίσεων τῆς Ε.Ρ.Ε.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς βιοτεχνίας ποὺ ἀπασχολεῖ ἑκατοντάδας ἐργαζομένων ἀπήλλαξε τούτους τοῦ φόρου 6% τοῦ Νόμου 843. Εἶναι δὲ οὗτοι κατασκευασταὶ ἑτοίμων ἐνδυμάτων, βυρσοδέψαι, ζαχαροπλάσται, κλπ. Ἐβελτίωσε τοιουτοτρόπως τὸ εἰσόδημά των, δεδομένου ὅτι τὸν φόρον αὐτὸν δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν ἐπιρρίψουν εἰς τὴν κατανάλωσι, διότι ἡ ἀμοιβή των ἦτο καθωρισμένη ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ. Διὰ τῶν ἀπαλλαγῶν δὲ ποὺ καθιερώθησαν καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ ὁρίου τῶν μισθῶν ποὺ πληρώνουν οἱ βιοτέχναι εἰς τοὺς ἐργάτας των, ἀπὸ 120.000 ἕως 180.000 τὸ ἔτος, δημιουργοῦνται μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου 6% θετικαὶ προϋποθέσεις ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς βιοτεχνίας, σημαντικοῦ παραγωγικοῦ κλάδου τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

—Ἡ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν συγχρονισμένη κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς Ε.Ρ.Ε.

Διὰ τὴν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέραν ἐργατικὴν τάξιν ἡ ΕΡΕ κατὰ τὴν περίοδον τῆς διακυβερνήσεώς της ἐφήρμοσε ὑπὲρ αὐτῆς κοινωνικὰ μέτρα προοδευτικώτερα πολλῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι σήμερον Κράτος κοινωνικόν. Ὁ ἐργάτης, ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἀγρότης, ἔχει πλήρη ἀσφάλισιν. Οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπὶ Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ ηὐξήθησαν κατὰ 250.000. Οἱ δικαιούμενοι ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἀπὸ 1.270.000 ἀνῆλθον εἰς 1.600.000. Οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ ηὐξήθησαν ἐπὶ κυβερνήσεων Ε.Ρ.Ε. κατὰ 58.000. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962 ὑπεγράφησαν αἱ ἐθνικαὶ γενικαὶ συλλογικαὶ συμβάσεις ἐργασίας. Δι' αὐτῶν ηὐξήθησαν τὰ κατώτατα ὅρια ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν κατὰ 10%. Μὲ τὰ νομοθετικὰ μέτρα ποὺ ἔλαβεν ἡ ΕΡΕ ἐτέθησαν αἱ βάσεις στενῆς συνεργασίας ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν. Ἡ ΕΡΕ ἐρρύθμισε κατὰ τρόπον πάγιον τὸ θέμα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων τῶν μισθωτῶν. Καθιερώθησαν τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα. Ἐπὶ Κυβερνήσεων ΕΡΕ ἡ ἐργατικὴ στέγη ἔπαυσε νὰ εἶναι πρόβλημα ἄλυτον. Ἐργατικαὶ πολυκατοικίαι ἀνεγείρονται συνεχῶς εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. 12.321 κατοικίαι ἀξίας ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς ΕΡΕ εἰς τοὺς ἐργάτας.

Διὰ τῆς συγχρονισμένης κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγμένων χωρῶν τοῦ κόσμου.

ΣΑΦΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΩΣ ΕΞΗΓΕΙΤΑΙ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΟΥ Κ. Κ. ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Ὅταν τὸ ΚΚΕ καὶ ἡ ΕΔΑ στρέφονται κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως, ἀκολουθοῦν, ἀναμφισβητήτως, πολιτικὴν «γραμμὴν» τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύουν αἱ ἀντεθνικαὶ των ἐπιδιώξεις καὶ αἱ ἐντολαὶ τῆς Μόσχας. Διὰ τοῦτο κινητοποιοῦν τὰς δυνάμεις των, προβαίνουν εἰς παραχωρήσεις βουλευτῶν εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ ὑπόσχονται ν' ἀγωνισθοῦν «γιὰ ν' ἀποκλεισθῆ ἡ ἐπάνοδός της (τῆς ΕΡΕ) στὴν ἐξουσίαν», ὅπως ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις τῆς 6ης Ὁλομελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκτὸς Νόμου ΚΚΕ.

Πράγματι ἡ ΕΡΕ ἀποτελεῖ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ καὶ θὰ ἦτο πολὺ περίεργον ἄν ἐπεδεικνύετο οἱαδήποτε ἀνοχὴ ἐκ μέρους των ἔναντι αὐτῆς, καὶ τοῦτο διότι ἡ ΕΡΕ ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά των, ποὺ ἀπέβλεπον εἰς τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ καὶ τὴν διάβρωσιν τοῦ Κράτους. Δέν ἐπέτυχον οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Διότι ἡ ΕΡΕ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν Ἀρχήν, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1955, ἤρχισε μίαν ἐργασίαν ἀναδημιουργικήν, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν ματαίως ἠγωνίσθησαν καὶ ἀγωνίζονται νὰ μειώσουν οἱ ἀντίπαλοί της, τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ. Δὲν πρόκειται νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὸ ἔργον τῆς ὁκταετίας τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν. Εἶναι γνωστὰ τὰ πράγματα. Καὶ διότι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ἀνεγνώριζε τὸ προοδευτικὸν καὶ ἀναγεννητικὸν του ἔργον, διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τρὶς ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου της.

Ἀλλ' ὁ κομμουνισμὸς δὲν συγχωρεῖ. Ἤλπιζον ὅτι θὰ παρέλυε τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ΕΡΕ τὸ ὕψωσε μὲ τὴν προοδευτικὴν πολιτικήν της, μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομισματικὴν σταθερότητα καὶ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν σειρᾶς ἀτελειώτων μεγάλων καὶ μικρῶν παραγωγικῶν ἔργων. Ἤλπιζε τὸ ΚΚΕ ὅτι διὰ τῆς συνεχοῦς ἀντιδράσεώς του καὶ τῶν ὑπονομευτικῶν ἐνεργειῶν του θὰ ἐπετύγχανε νὰ ὑποσκάψῃ τὰς προσπαθείας τῆς ΕΡΕ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου καὶ νὰ ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν ἐξαθλίωσιν. Ἀπέτυχε καὶ πάλιν. Διότι ἡ ΕΡΕ ἐπέτυχε τὴν ἄνοδον τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος καὶ ἀποκατέστησε τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Κράτος, ὥστε οὕτος νὰ ἐμπιστεύεται τὰς οἰκονομίας του εἰς αὐτό. Καὶ ὑπῆρχον διαρκῶς καὶ περισσότεραι οἰκονομίαι ὡς ἀπέδειξεν ἡ συνεχὴς αὔξησις τῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὰ Ταμιευτήρια. Εἶδον τὸ ΚΚΕ καὶ ἡ ΕΔΑ νὰ πραγματοποιοῦνται πρόοδοι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκονομίας μας καὶ νὰ θεωρῆται ἡ δραχμή μας ὡς ἓν ἀπὸ τὰ σταθερώτερα νομίσματα τοῦ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΗ Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ Ε.Ρ.Ε. - ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ Ε.Κ.-ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Τὸ θέμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου ἔχει τεθῆ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὁ ψηφοφόρος ποὺ θὰ μεταβῆ εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα διὰ νὰ ψηφίσῃ ἔχει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο δρόμων. Ὁ ἕνας ποὺ τοῦ δείχνει ὁ συνασπισμὸς τῶν νέων κομμάτων ΕΡΕ - Προοδευτικῶν, καὶ τὸν ὁδηγεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός. Ὁ ἄλλος, ἐκεῖνος ποὺ τοῦ δείχνει ἡ Ἕνωσις τῶν παλαιῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου καὶ τοῦ ΚΚΕ (ΕΔΑ) καὶ τὸν ὁδηγεῖ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Δὲν τοῦ εἶναι ἄγνωστοι τοῦ ψηφοφόρου τῆς 16ης Φεβρουαρίου οἱ δύο αὐτοὶ δρόμοι. Τοὺς ἐδοκίμασε καὶ τοὺς δύο. Τὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1953 μέχρι τοῦ 1962 ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν Προοδευτικῶν. Ἐπορεύθη, μὲ διαρκῆ οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἄνοδον, καὶ ἐβάδιζε μὲ ἀσφάλειαν καὶ ἐμπιστοσύνην, βλέπων ν' ἀνοίγονται ἐμπρὸς του διαρκῶς νέοι πλατύτεροι ὁρίζοντες. Τὸν δεύτερον, ὑπὸ τοὺς ἰδίους σημερινοὺς ἡγέτας τῶν παλαιῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου συμπράττοντες πάντοτε, μυστικὰ ἢ φανερὰ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς κατὰ τὰ ἔτη 1950 - 1952 καὶ σχηματίζοντας λαϊκὸν μέτωπον εἰς τὰς ἐκλογάς, ὅπως καὶ σήμερον. Ἐπορεύθη καὶ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας τοῦ 1963 μὲ τὴν Ε.Κ. ὁδηγούμενος ἀνωμάλως εἰς μίαν ὁδὸν πλήρη κινδύνων ἀνέβεβαίαν σκοτεινὴν καὶ χειροτερεύουσαν διαρκῶς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν του κατάστασιν. Καὶ χωρὶς διέξοδον. Τὸ 1952, δὲν τὸν συνέχισε τὸν κακὸν αὐτὸν δρόμον. Ἐγύρισε πίσω καὶ ἀνεζήτησε καὶ εὗρε τὸν καλόν, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε μὲ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Τὸ 1963 - 3ην Νοεμβρίου - παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰς σειρῆνας τῆς δημαγωγίας τῶν κεντροκομμουνιστῶν ἀνέκοψε ὀλίγον τὴν πορείαν του πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐστράφη πάλιν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ παρεδόθη ἐπὶ 50 ἡμέρας εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ φαύλους ἀνθρώπους τοῦ παρελθόντος, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν κομματικὴν μανίαν τῆς καταστροφῆς καὶ μέσα στὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην, διέπραξαν πᾶσαν πολιτικὴν ἀθλιότητα σύροντες τὸν τόπον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν. Ἀπεμακρύνθησαν, εὐτυχῶς, οἱ μοιραῖοι ἄνθρωποι τῆς Ε. Κ. τὴν κρίσιμον ὥραν λόγω τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Δίδεται τοιουτοτρόπως τώρα ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ καὶ ν' ἀπαλλαγῆ ὁριστικῶς τῆς κακοποιοῦ δράσεώς των. Νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν εὐθὺν καὶ φωτεινὸν δρόμον τοῦ τὸνὸδήγησεν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἄνοδον καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον. Τὸν δρόμον ποὺ τοῦ δείχνουν τὰ δύο νέα συγχρονισμένα μεταπολεμικὰ κόμματα, τὰ ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἰδεῶν συγκροτημένα καὶ ἀποδεδειγμένως ἐπιτυχόντα. Τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν Προοδευτικῶν.

Πολὺ κακὰ τὰ κατάφερε ὁ Γιωργάκης, παίζοντας μὲ τὰ Ε καὶ τὰ Κ

—Ἡ δημοκρατία καὶ τὰ κόμματα τῆς Ε.Κ. Ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων ποὺ πρέπει νὰ μάθῃ ἡ νέα γενεά.

Οἱ συγκροτοῦντες τὰ παλαιὰ κόμματα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, μὲ ὑποκρισίαν χιλίων Φαρισαίων, παρουσιάζονται σήμερον ὡς μονοπωληταί, ὑπερασπισταὶ καὶ στυλοβάται τῆς Δημοκρατίας. Ψεύδονται. Δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ δημοκρατικοί. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Κέντρον ὑπῆρξαν - καὶ θὰ τὸ ἀποδείξωμεν εὐθὺς ἀμέσως κατωτέρω μὲ ἀναμφισβήτητα γεγονότα καὶ ἡμερομηνίας - καταλυταὶ τῆς δημοκρατίας. Παρεβίασαν, προκειμένου νὰ ἐπιβοῦν ἀντὶ πάσης θυσίας τῆς ἐξουσίας, τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς της, καὶ τὴν ἐποδοπάτησαν ὅταν δὲν προσηρμόζετο εἰς τὸ κομματικὸν των συμφέρον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ νέα γενεὰ πρέπει νὰ τὴν μάθῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν διὰ νὰ μὴ παραπλανᾶται, καὶ νὰ μὴ ἀγνοῆ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου της.

Ἡ Προεδρικὴ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνεκηρύχθη ἐπισήμως τὴν 25ην Μαρτίου 1924. Δὲν ἐλειτούργησε, παρὰ μόνον ὀλίγους μῆνας. Τὰ κόμματα Φιλελευθέρων καὶ Κέντρου ἤρχισαν νὰ τὴν καταργοῦν κάθε τόσον μὲ τὰ ἀλληλοδιαδοχικὰ ἀνατρεπτικὰ των πραξικοπήματα. Ἰδοὺ ταῦτα κατὰ χρονολογικὴν σειράν:

Τὴν 1ην Μαΐου 1924 - δηλαδὴ 35 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας - τῇ ὑποκινήσει τῶν κομμάτων Φιλελευθέρων - Κέντρου, ἐκδηλοῦται στάσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Τὴν 19ην Ἰουλίου 1924 προκαλοῦνται ἐπεισόδια εἰς τὴν μονόπλευρον ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ ἀνατρέπεται ἡ Κυβέρνησις Παπαναστασίου ἡ ὁποία εἶχε ἐπιβάλει τὴν δημοκρατίαν.

Τὴν 24ην Ἰουλίου 1924 σχηματίζεται Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ὑπὸ τὸν Θ. Σοφούλην.

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1924 ἡ Κυβέρνησις Σοφούλη ἀνατρέπεται καὶ σχηματίζεται Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Μιχαλακόπουλον, ἡ ὁποία ἀνατρέπεται τὸν δεύτερον μῆνα ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ της, διὰ στρατιωτικοῦ κινήματος. Σχηματίζεται Κυβέρνησις ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κινήματος στρατηγὸν Θ. Πάγκαλον, ὅστις τὴν 21ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους διαλύει τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν χωρὶς νὰ προκηρύξῃ ἐκλογάς! Ἡ δημοκρατία ἀγνοεῖται.

Τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1926 ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος κηρύσσει ἐπισήμως τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν 11 Ἀπριλίου αὐτοεκλέγεται Πρόεδρος τῆς ἀνυπάρκτου Δημοκρατίας.

Τὴν 16ην Αὐγούστου, ὁ στρατηγὸς Κονδύλης ἐκ τῆς παρατάξεως Φιλελευθέρων - Κέντρου ἀνατρέπει διὰ κινήματος - ἐν ὀνόματι πάντοτε τῆς ἀνυπάρκτου δημοκρατίας - τὴν δικτατορίαν Παγκάλου καὶ ἐγκαθιστᾶ ἰδικήν του.

Αἱ διεξαχθεῖσαι τὴν 7ην Νοεμβρίου 1926 ἐκλογαὶ φέρουν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὅλας τὰς κομματικὰς ὁμάδας Φιλελευθέρων καὶ Κέντρου. Οὕτω, μεταξὺ τοῦ 1924 καὶ τοῦ 1928 ὑπὸ τὴν δημοκρατίαν Φιλελευθέρων - Κέντρου ἐσημειώθησαν ἑπτὰ στρατιωτικὰ κινήματα καὶ ἤλλαξαν ὀκτὼ Κυβερνήσεις.

Τὴν 19ην Αὐγούστου, ὑπὸ μίαν καταλυτικὴν πάσης δημοκρατικῆς νομιμότητος ἀνωμαλίαν, ἀνατρέπεται καὶ ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἀπὸ τοὺς ἰδίους κομματικοὺς παράγοντας Φιλελευθέρων - Κέντρου καὶ σχηματίζεται Κυβέρνησις ὑπὸ τοῦ ἐπανελθόντος εἰς τὴν πολιτικὴν ἰδρυτοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ἡ Βουλὴ διαλύεται, καταρτίζεται νέος ἐκλογικὸς νόμος μὲ σκοπὸν τὴν μονιμοποίησιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν κομμάτων Φιλελευθέρων - Κέντρου. Ὅπως ἐπιχειρεῖται καὶ σήμερον μὲ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

Ἡ Κυβέρνησις Ἐλ. Βενιζέλου, διὰ νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὴν λαϊκὴν ἐξέγερσιν τὴν προκληθεῖσαν ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κατάρρευσιν καὶ τὴν κατάργησιν κάθε δημοκρατικῆς νομιμότητος, διενεργεῖ ἐκλογὰς τὴν 5ην Μαρτίου 1933. Αἱ ἐκλογαὶ φέρουν πλειοψηφοῦν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα. Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 6ης Μαρτίου, ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ στρατηγὸς Ν. Πλαστήρας, ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕ ΑΓΡΥΠΝΗ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΛΕΨΙΝ

ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

Μιὰ ἔπαλξις τῆς θεᾶς Τύχης, ἀλλὰ καὶ πηγὴ ἀντλήσεως οἰκονομικῶν πόρων, ἀνακουφίσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ θεραπείας ἐθνικοκοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΒΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πολὺ παλαιὰ χρόνια ἐπεδίωξε μὲ πολλὰ μέσα νὰ διερευνήσῃ